

ת"פ 18461/09/15 - מדינת ישראל נגד אביבית מחפודה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 18461-09-15 מדינת ישראל נ' מחפודה

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביבית מחפודה

הנאשמת

מבדן

כתב האישום

- הנאשמת הודתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה 2 עבירות של אימים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיעה הנאשמת אל הגן לאסוף את בתה הקטינה מהגן. המתלוננת שהינה גננת בגן המתינה עם הקטינה מחוץ לגן. בין הנאשמת לבין המתלוננת התפתח ויכוח על רקע אחריות חוזרים ונשנים של הנאשמת לאסוף את בתה מהגן. במעמד האמור איימה הנאשמת על המתלוננת פגע נוספת בכך שאמרה לה "זווי לפני שאפגע בך" וכל זאת בנווה להפחידה או להקניטה.

הסדר טיעון

- ביום 29.1.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובטרם הרשעה תופנה לשירות המבחן אשר יבחן את שאלת הרשעתה בדיון.

הסקיר שירות המבחן

- שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר אשר סקר הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת.
- הנאשמת בת 34, נשואה, אם ל-2 בנות, אינה עובדת בשל תאונת עבודה, שירתה שירות צבאי מלא. ביחס לאירוע ציינה הנאשמת כי היתה מערכת יחסים מורכבת עם הגננת, הנאשמת היתה מאוכזבת מהתנהלות הגננת. בתקופת האירוע עבדה כסדרנית ברשת מזון, קיבלה אישור ממעבידה לצאת מוקדם כדי להספיק לאסוף את בתה מהגן, אך היו מספר מקרים שבהם נאלצה להתעכב. במועד האירוע התעכבה מספר דקות התקשרה לגן כדי להודיע על העיכוב אך לא היה מענה, לדבריה המתלוננת המתינה עם ביתה מחוץ לגן והתקשרה לרכבה, המתלוננת החלה לצעוק ולגדף על כך שהיא מאחרת, לדבריה המתלוננת עמדה מאחורי רכבה ולא אפשרה לה לנסוע אחורנית והיא אמרה למתלוננת לזוז שלא תפגע במטרה להזהירה ולא במטרה לאיים. הנאשמת היתה נסערת שכן בתה הקטינה שהיתה עדה לאירוע פרצה בבכי. לדבריה מאז סיום שנת הלימודים אין כל קשר בינה ובין המתלוננת. הנאשמת תארה תחושות של השפלה כעס, חוסר אונים ואובדן שליטה באירוע, ומסרה כי בדיעבד היתה צריכה לנהוג אחרת ולא לצעוק על הגננת, אך הדגישה כי התנהגותה היתה תוצר של תוקפנות שגילתה המתלוננת כלפיה.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת שאיפות נורמטיביות ללא עבר פלילי בצעו את העבירה על רקע קושי לוויסות רגשותיה. שירות המבחן התרשם כי לצד החרטה מתקשה הנאשמת להכיר במאפייני התנהגותה אשר הביאו לתגובותיה באירוע ולהתייחס באופן ביקורתי למעשיה. שירות המבחן סבור כי קיים סיכוי נמוך לביצוע עבירה דומה בעתיד. לאור העדר עבר פלילי המלץ שירות המבחן על ענישה חינוכית שיקומית בדמות של"צ וכסמך הרתעתי המלץ על ענישה בדמות פיצוי.
- באשר לשאלת ההרשעה, לא מצא שירות המבחן נמוקים התומכים בהימנעות מהרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן להרשיע את הנאשמת ולהטיל עליה 140 שעות של"צ ומאסר מותנה. לשיטתה לא מתקיים החרג המצדיק הימנעות מהרשעה ועל כן עתרה להרשיע את הנאשמת.
- ב"כ הנאשמת ציינה כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, הנאשמת לקחה אחריות הסבירה את הרקע לדברים אשר נאמרו בסערת רגשות. לדבריה לא נגרם נזק למתלוננת, והבת הקטינה המשיכה להיות בגן עד סוף השנה ולא היו אירועים נוספים.
- הנאשמת נורמטיבית, הורתעה מההלך הפלילי, שירות המבחן העריך כי הסיכון נמוך להישנות עבירות. באשר לנזק הקונקרטי טענה ב"כ הנאשמת כי הנאשמת מתכוונת להגיש מועמדות למינוח עובד ציבורי כמו חברת חשמל ועבודה חלופית במעלה עד כה מועמדות בגלל החשש כי תורשע בדיון. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעונה. לאור כל האמור, ביקשה ב"כ הנאשמת להימנע מהרשעת הנאשמת.
- הנאשמת ציינה היא ביקשה לומר דברים, לדבריה לא התכוונה לזרז את המתלוננת או לפגוע בה, היא פשוט עמדה מאחורי הרכב כדי לצלם את מספר הרכב. הנאשמת המתינה וביקשה ממנה לזוז כדי שתוכל לצאת עם הרכב, הנאשמת טענה כי לוקחת אחריות על המעשה. מאז אותו אירוע לא פנתה אל המתלוננת ולא היתה איתה כל אינטרקציה עד סוף השנה ולאחר מכן הבת הועברה לגן אחר. הנאשמת ציינה כי רוצה לעבוד בעבודה מסודרת עם ציבור וחוששת כי ההרשעה תפגע בה, לדבריה אינה נוהגת באלמות מדובר בארוע חד פעמי שיצא משליטה.

דיון

מתחם העונש ההולם

- כתב האישום מייחס לנאשמת 2 עבירות אימים. עסקין באימים כמעט זהים בתוכם, שנאמרו בזה אחר זה באותו אירוע, כלפי אותה מתלוננת, מדובר באותה פרשה ולפיכך יקבע מתחם עונש הולם אחד.
- הערך המוגן** הנפגע בעבירה של אימים הוא הזכות לשלוות נפשו של אדם.
- מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך. הנאשמת איימה שתפגע במתלוננת, אין מדובר באיום קונקרטי.
- באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת שהעבירה בוצעה כנגד גננת בגן חובה, שהינה עובדת ציבור. לא קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה ואף לא תחכום. העבירה בוצעה בסערת רגשות לאחר שהמתלוננת כעסה על איחורה החוזרים ונשנים של הנאשמת לאסוף את ביתה הקטינה מהגן. נתתי דעתי לדברי הנאשמת בטיעונה לעונש כי אמרה את הדברים על מנת להדחיק את המתלוננת מפגיעת הרכב עם זאת כאמור, הנאשמת הודתה בכתב האישום על הדברים נאמרו על מנת להקניט המתלוננת או להפחידה.
- בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במגד רחב, החל ממאסר מותנה ועד שנת מאסר כמפורט להלן:
רע"פ 3364/14 **מנצור ואח' נ' מדינת ישראל** (איום על מורה בבית ספר - 6 ח' מאסר בפועל); רע"פ 8062/13 **מרוק נ' מדינת ישראל** (איום על שוטור והעלבת עובד ציבור - 3 ח' ע"ש); רע"פ 9057/12 **בלאל מצרי נ' מדינת ישראל** (איום על שוטור - 4 ח' מאסר בפועל); ע"פ (מרכז) 30868-08-13 **רכאל חניג' נ' מדינת ישראל** (איים על מפקד הכלא שפגע בחברתו - 4 ח' ע"ש); ע"פ (ב"ש) 14-05-13 **זנורי נ' מדינת ישראל** (איום על אשת איש חוק - 6 ח' מאסר מתוכם 2 ח' במצטבר למאסר שמרצה); עפ"ג (ב"ש) 14-09-16 **יצחק נ' מדינת ישראל** (איום על תובע מסטרתי באולם בית משפט - 6 ח' מאסר במצטבר למאסר אחר); ת"פ (פ"ת) 12-07-12 **מדינת ישראל נ' משה תם** (איים על עו"ד ומזכירתו - 3 ח' מאסר בפועל); תפ(רמלה) 16-01-16 **מדינת ישראל נ' יוקטור יוקיר ברדה** (איים על סוהר בכלא - 15 ימי מאסר); ת"פ (ב"ש) 15-02-20 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (איום על מנהל מחלקת גביה במועצה אזורית - 30 ימי מאסר בע"ש); ת"פ (רמ') 15-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (2 עבירות אימים על מנהל בית ספר - מע"ת).

- לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבותיה נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

שאלת ההרשעה

- הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.
- רע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:
"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדיון ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".
עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.
רע"פ 2083/96 **כהנ נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטרב שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
- הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשמת.
- יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על הימנעות מהרשעת הנאשמת בדיון.
- נסיבות ביצוע העבירה אמנם אינן ברף הגבוה, אך הנאשמת לא עמדה בנטל המוטל עליה לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומה. הנאשמת לא הציעה ולו מסמך אחד כדי ללמד על נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה.
- הנאשמת בת 35, כרגע אינה עובדת, וגם אם כיוונתה בעתיד לעבוד במסד ציבורי, לא עמדה בנטל להוכיח כי הרשעה זו תפגע פגיעה קונקרטית ביכולתה להתפרנס.
- אף שירות המבחן לא מצא נמוקים המצדיקים להימנע מהרשעה.
- לא נעלמה מעיני הפסיקה שהגישה ב"כ הנאשמת אלא שהנסיבות שונות (בת"פ 15-07-12 **מדינת ישראל נ' שמש**) הן שונות מהרשעה זו. שם דובר בנאשם צעיר, בן 26, אשר נסיבות חייו חריגות באופן קיצוני, אביו נפטר, אימו נטשה אותו ואת אחיו, הוא עלה לארץ מהודו ומגדל את שני אחיו הקטינים, שם גם שירות המבחן המלץ על הימנעות מהרשעה וענישה בעלת אפיק טיפולי. בתיק 16-02-16 **מדינת ישראל נ' יוקטור יוקיר ברדה** בית המשפט התרשם כי קיים נזק קונקרטי ולפיכך הורה על ביטול ההרשעה).
- לאור כל האמור לא מצאתי הצדקה להימנע מהרשעה ואני מרשיעה את הנאשמת בשתי עבירות של אימים.
- לא מצאתי הצדקה בעניינה של הנאשמת לחרוג לקולא או לחומרה מתחם העונש ההולם.

עונשה של הנאשמת

- בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם:
 - זקפתי לזכותה את העובדה שבחרה להודות ולקחת אחריות על מעשיה בהזדמנות ראשונה.
 - זקפתי לזכותה את היותה נעדרת הרשעות קודמות.
 - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשמת, את דבריה כי יכול וכתוצאה מההרשעה זו תוגבל יכולתה למצוא מקום עבודה בעתיד.
 - לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי מדובר בנאשמת בעלת שאיפות נורמטיביות אשר הביעה חרטה על מעשיה.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות כפי שעולות מהתסקיר ומטיעוני ההגנה.
- לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
- לפיכך, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:**
 - מאסר על תנאי בן חודשיים שלא תעבור עבירה בה הורשעה למשך שנתיים מהיום.**
 - הנאשמת תחתום על ההתייבות כספית בסך ₪ 3,000 להימנע מביצוע עבירה בה הורשעה והכל תוך שנתיים מהיום.**
 - ההתייבות תחתום במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.**
 - הניי מטילה על הנאשמת צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.**
- השל"צ יבוצע במת"ס שפירא באשקלון בתפקיד עוזרת לאב הבית בהתאם לתכנית שנובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.**
- אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.**
- הנאשמת מזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.**
- ככל שיש מוצגים וישמחו.
- זכות ערעור כחוק.**
- ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ז, 21/06/2017 במעמד הנוכחים.**

עמוד 2

